

POSTANOWIENIE

10 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Karol Weitz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 10 czerwca 2024 r. w Warszawie
zażalenia Bank spółki akcyjnej w W.
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 26 kwietnia 2022 r., V ACa 608/21 (V WSC 77/22),
w sprawie z powództwa A. G. i Ł. G.
przeciwko Bank spółce akcyjnej w W.
o ustalenie i zapłatę,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 12 stycznia 2022 r. w sprawie z powództwa A. G. i Ł. G. przeciwko Bank spółka Akcyjna w W. o ustalenie i zapłatę Sąd Apelacyjny w Warszawie na skutek apelacji pozwanego banku od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 31 maja 2021 r. w punkcie 1 zmienił ten wyrok w części w ten sposób, że punktowi drugiemu tego wyroku nadał treść: zasądza od Bank spółki akcyjnej w W. na rzecz A. G. i Ł. G. kwoty 1099223,08 zł oraz 24993,94 CHF z tym, że spełnienie świadczenia przez Bank spółkę akcyjną uzależnione jest od jednoczesnej zapłaty przez powodów na rzecz pozwanego banku kwoty 330 000zł tytułem zwrotu świadczenia wzajemnego otrzymanego na mocy umowy kredytu na cele mieszkaniowe Ekstralokum nr [...] z 14 listopada 2007 r. lub zabezpieczenia roszczenia o zwrot tej kwoty i oddala powództwo o zasądzenie odsetek

ustawowych za opóźnienie od 5 lutego 2021 r. do dnia zapłaty od kwot 1099223,08 zł oraz 24 993,94 CHF. W punkcie 2 swojego wyroku Sąd Apelacyjny oddalił apelację w pozostałej części, a w punkcie 3 orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego. Skargę kasacyjną od wyroku z 12 stycznia 2022 r. złożył pozwany bank, zaskarżając go w całości.

Postanowieniem z 26 kwietnia 2022 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie odrzucił skargę kasacyjną na punkt 1 wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 12 stycznia 2022 r.

Sąd podkreślił, że jedną z przesłanek środków zaskarżenia jest pokrzywdzenie skarżącego zaskarżonym orzeczeniem, warunkujące jego interes prawny w zaskarżeniu orzeczenia. Skoro w punkcie 1 zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego uwzględniono apelację pozwanego banku w części co do należności odsetkowej i co do zarzutu zatrzymania, to rozstrzygnięcie w tym zakresie nie pociąga za sobą dla pozwanego banku jakiegokolwiek pokrzywdzenia. Zaskarżony wyrok w punkcie 1 jest zgodny z interesem pozwanego banku, który nie powołał żadnych przesłanek publicznoprawnych, które przemawiałyby za rozpoznaniem skargi kasacyjnej.

Zażalenie na postanowienie z 26 kwietnia 2022 złożył pozwany bank. Zarzucając naruszenie art. art. 398⁶ § 2 k.p.c., wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy w uchwale z 15 maja 2014 r. III CZP 88/13, OSNC 2014, nr 11, poz. 108) przesądził, że pokrzywdzenie orzeczeniem (gravamen) jest przesłanką dopuszczalności środka zaskarżenia, chyba że interes publiczny wymaga merytorycznego rozpoznania tego środka. Przyjmując takie stanowisko stwierdzić należy, że wywód Sądu Apelacyjnego co do niedopuszczalności skargi kasacyjnej pozwanego banku w zakresie punktu 1 wyroku z 12 stycznia 2022 r. z powodu braku pokrzywdzenia banku tym wyrokiem w tym zakresie jest trafny. Skoro w tej części Sąd Apelacyjny, uwzględniając apelację pozwanego banku od wyroku sądu pierwszej instancji zmienił ten wyrok na korzyść banku, to po stronie

banku w sposób oczywisty brak pokrzywdzenia i tym samym interesu prawnego w zaskarżeniu skargą kasacyjną wspomnianego wyroku w powołanej części.

Zażalenie pozwanego banku jako bezzasadne podlegało zatem oddaleniu.

Z tych względów, na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[SOP]

[ms]